

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:

Beth McColl

ROMANTICISE YOUR LIFE

Copyright © Bethany McColl 2024

The moral right of Beth McColl to be identified as the author of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act 1988.

Quote on p.19 from 'Summer in a Small Town' from the collection Unincorporated Persons in Late Honda Dynasty published by Graywolf Press.

Copyright © Tony Hoagland 2010.

Illustrations by Saskia Leboff

Translation Copyright © 2026 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-06183-3

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

Romantizuj svoj život

Kako pronaći romantiku
i radost u svakodnevici

BET MAKOL

Prevela Zvezdana Šelmić

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2026.

Posvećeno Džeki

Sadržaj

Uvod.....	9
Najbolje stvari u životu su besplatne	23
Savremeni sastanci (ali bez jada).....	65
Držite prijatelje uz sebe	135
Ovo je vaš svet: radosti solo putovanja	161
Beleška o toksičnoj pozitivnosti i privilegijama	211
Energija glavnog lika.....	225
Pogovor.....	235
Izrazi zahvalnosti	237
O autorki	239

Uvod

Romantizujte svoj život. Ovaj izraz ste sigurno čuli mnogo puta poslednjih godina – možda kao reklamni slogan, ili kao naslov članka, ili kao opis ispod nečije slike na društvenim mrežama, uz poduži tekst o tome kako da iznova pronađete sebe, kupujete sebi lepe stvari, da se ponašate kao da živite u filmu. Možda ste pomislili da ima nečeg u tome, nečeg što biste voleli da isprobate. Ili ste možda prevrnuli očima i odbacili celu priču kao ugađanje sebi i potpunu besmislicu.

Lako je razumeti zašto ste možda smesta odbacili celu ideju. U detinjstvu nas uče da koristimo maštu, a kasnije, kad se nađemo na pragu sveta odraslih, uče nas da je odbacimo. Imamo samo malo vremena tokom kojeg možemo da se igramo, izmišljamo, mislimo izvan šablona, uživamo

u svojim snovima. Ukoliko brzo dođe, utoliko brže prođe: te veštine se potiskuju i zamenjuju praktičnošću, pragmatizmom i užim, običnijim pogledom na život. Govore nam da zaboravimo svoje dečje maštarije i uđemo u svet odraslih – zemlju dužnosti i rada, stvaranja karijere, otplaćivanja kredita, snalaženja u vezama i preuzimanja mnogih novih i teških odgovornosti. Sasvim je razumljivo da će to oštetiti sposobnost da otkrijemo romantiku i radost u životu, ili da osećamo radoznalost, uzbuđenje i želju za igrom.

I ja sam se tako osećala na početku dvadesetih godina. Bila sam depresivna i anksiozna, nesigurna u kom pravcu da pođem, ali uverena u to da je svaka odluka koju donesem – pogrešna. Gledala sam sebe i videla samo ono što mi nedostaje ili ono sa čime se borim, stvari za koje sam verovala da ne mogu imati ili da ne mogu biti. Govorila sam sebi da su moji snovi o boljem životu detinjasti, da je to samo varka koju sam samoj sebi priredila. Ophrvana stresom i jadom, zaključila sam da stvarni život ne može biti romantičan. Mogao je biti samo uvek isti – mukotrpno probijanje od jednog roka do drugog, iz jednog teškog dana u naredni. Sve same obaveze i teškoće, uz tek male trenutke radosti.

Romantizuj svoj život

Nije uopšte bilo iznenađujuće to što me je takav način razmišljanja podstakao da se zatvorim, ne primećujući mnoštvo raspoložive romantike i čarolije života. Kada sam se našla u najdubljjoj depresiji, izgubila sam dodir sa sopstvenom maštom, mestom koje je nekada bilo prepuno novih mogućnosti i blaženstava. Bila sam uplašena i preopterećena, vodila sam bitku sa svojim demonima i sa lošim danima koji su povremeno izgledali nesavladivo. I tako sam neko vreme smatrala da je za moj život najbolje da držim glavu pognutu i da jednostavno trpim, da dajem sve što imam drugim ljudima i da za sebe zadržim veoma malo.

Nažalost, ne mislim da je ovo neuobičajeno. Mnogi od nas žive na ovaj način u nekom periodu, idući samo korak po korak i tretirajući radost i igru kao nešto što je namenjeno drugim ljudima. Mnogi od nas čekaju da nam životi postanu lepi i dobri bez sopstvenog truda ili udela, nadajući se čudu u obliku nekog drugog – osobe koja će se pojaviti kao iz sna da nam dâ dozvolu koju smo čekali: da budemo razigrani, iskreni, poštteni, hrabri i romantični.

A to se, naravno, nikad neće dogoditi.

Zato što stvari ne funkcionišu tako.

Nema čarobnog spasioca; tu smo samo mi, sa svojim srcem i rukama i maštom koja se polako otapa. Mi smo ti koji moramo podneti trud da se izdignemo iz tih malih i krotkih načina života, kako bismo stvari učinili boljim, većim i romantičnijim. Mi smo ti koji moramo da izgradimo novu i bolju filozofiju zadovoljstva i romantike, radosti i ugađanja sebi. Mi smo ti koji moramo da sklonimo zavese i pustimo svetlost unutra, da najpre zaboravimo, a potom ponovo naučimo, da iščupamo iz korena stara i istrošena uverenja – uverenja o tome kako neko treba da živi, šta za- služuje, šta je neprijatno, a šta nije.

Potrebno je vreme da se to postigne, ali verujte mi da *imate* vremena. Na drugoj strani vas očekuju samopouzdanje i sigurnost u sebe, nalik na čašu hladne vode po vrućini. To je onaj osećaj sebe i sveta koji nam toliko olakšava da budemo ovde. Steći ćete svest da vam je dozvoljeno da nađete ono što je lepo i da pođete ka tome bez oklevanja. Nekome se to može činiti površno, i to je sasvim u redu. Zapravo, postoji moć u priznavanju neodobravanja i osude drugih ljudi, koje ćete potom zanemariti. Uostalom, nije vaš posao da ugađate neznancima. Vaš jedini posao jeste da pokušate da vodite život koji će vam prijati i koji je skrojen po

Romantizuj svoj život

vašoj meri. Naći ćete u sebi sposobnost da birate – barem do izvesne mere – kako ćete se osećati što ste ovde, što ste živi, što se krećete svetom.

Kada nešto romantizujete, to znači da ga činite boljim, mekšim i slađim. To znači da ćete načiniti korak izvan onoga što vam je rečeno da je vaš život. Romantizovanje sopstvenog života podrazumeva polazak u pravcu na koji vam ukazuje vaše srce, čak i ako ćete se zbog toga osećati toliko ranjivo da vam se čini da ćete se raspasti, ili da će vam srce nekuda pobeći. Romantizovanje sopstvenog života znači da trpite tu neugodnost, sednete kad je osetite i mirno sačekate da prođe, jer ste sigurni i znate da će svakako proći. To je odlučivanje da vaše želje i snovi *nisu* beznačajna pozadinska buka, niti odvlačenje pažnje ili detinjaste ideje. Oni su važni. Oni su glasnici. Oni se ne smeju zanemariti, već ih treba uzeti u ruke i podići što više, iznad hladnih pogleda i osuda drugih ljudi, prema mestu gde su svetlo i toplina, tamo gde će moći da rastu i procvetaju.

Romantizovanje sopstvenog života ne podrazumeva poricanje stvarnosti i onoga što se događa. Ne podrazumeva sakrivanje istine o ovom svetu, ignorisanje onoga što je bolno i okrutno i nepravedno, kao ni insistiranje da je sve

uvek divno i savršeno. To nije ni izbegavanje ni laganje. Ne romantizujete da biste se pretvarali ili da biste se povukli u neznanje, već da biste se smirivali, da biste eksperimentisali, živeli lakše, bolje postupali prema drugima i da bi vam svaki dan bio malo vedriji i stvarniji nego što bi inače bio. Činite to zato što znate da ne želite da živite do kraja života kažnjavajući sebe i zadovoljavajući se malim stvarima. Vaše vreme na ovoj planeti nije beskrajno, ali može biti dovoljno dugo ako pođete u potragu za lepotom, i ako se starate o lepoti i stvarate novu lepotu sebi i drugima. To vam može pomoći da se osećate hrabro i dostojno, može postati sila koja donosi strpljenje, radost i mir u svet kojem je sve to očajnički potrebno.

Romantizovanje sopstvenog života nije tek puko maštarjenje o nečemu boljem, da biste ga potom tamo i ostavili – kao bledu, jednodimenzionalnu senku. Srž romantizacije sopstvenog života sastoji se u delovanju. To nije čuvanje recepta i zamišljanje neke daleke večeri kada ćete ga spremiti i sesti da ga pojedete; to je kupovina sastojaka, uključivanje radija i zavrtanje rukava da ga zaista spremite. To nije zamišljanje kako ćete izaći iz autobusa nekoliko stanica ranije i poći kući sa posla kroz park u zlatnom satu

Romantizuj svoj život

predvečerja; to je stiskanje dugmeta za izlaz, zahvaljivanje vozaču i izlazak na pločnik. To nije razmišljanje o tome da pišete nekom dalekom rođaku koji vam nedostaje, najboljem prijatelju na drugom kraju sveta, partneru koji je na poslovnom putu; to je kupovina poštanskih markica i koverte i uzimanje olovke i papira. To je bavljenje svim ovim stvarima sve dok ne pređu u praksu, u naviku, dok ne možete da se setite vremena kada *niste* tako radili.

Drugim rečima, romantiku stvarate tako što je pretačete u stvarnost.

Takođe je važno da zapamtite da uvođenje romantike u sopstveni život nije privremeno rešenje kada ste usamljeni ili bez partnera, mada jeste najkorisnije upravo tada. To nije zakrpa dok se ne pojavi ona *prava* stvar u vidu ljubavi, popularnosti i hepienda. To je način da živite, sada i ubuduće – da dodate nešto onome što već imate, da dugoročno obogatite svoje dane, svoje okruženje i svoje veze sa ljudima.

Romantizovanje sopstvenog života, dakle, počinje od svakodnevnih postupaka. Kad čujete da počinje oluja, otvorite prozor i nagnite se napolje da osetite kišne kapi. Kad završite dugačak i težak dan ili sedmicu, nemojte se izvaliti na kauč i gledati u telefon dok u pozadini grmi rijaliti-emisija,

već napunite kadu, upalite skupu mirišljivu sveću i uronite u vodu na dva sata, čitajući knjigu. Kupite sebi cveće – naj-raskošniji buket u cvećari ili buketić na sniženju u robnoj kući. Potom izvadite najlepše cvetove iz buketa i presujte ih među stranicama svoje najteže knjige, a suve latice čuvajte na nekom sigurnom mestu kao podsetnik na to da, iako mnoge lepe stvari ne mogu da traju dugo, vaše sećanje na njih može trajati.

U osnovi, romantizacija sopstvenog života podrazumeva otkrivanje onoga što zaista volite – svoje omiljeno cveće, omiljeni način da pijete martini, omiljeni biljni čaj, omiljeni film, omiljenu poeziju. To je ono kad imate svoj lični miris, svoj štos za žurke, svoj omiljeni otrcani vic, uvežbanu pesmu za karaoke, spreman kompliment za svaku osobu koju sretnete. Takođe podrazumeva i isprobavanje novih stvari – ukusa, koktela, hobija, muzike – sve dok ne počnete zaista da upoznajete sebe. Romantizacija sopstvenog života može biti razigrana, skupa, šašava, značajna. Može se zasnivati na ugađanju, na promeni sebe, na igri, radoznalosti, stilu, ljubavi prema sebi. Može da bude sve ono što želite i što vam je potrebno da bude.

Romantizuj svoj život

I zato ova knjiga nije spisak pravila. Nije test koji se može položiti ili pasti, strog niz uputstava kojeg se morate doslovno pridržavati, inače će sve propasti.

Ovo je samo mali podstrek.

Predlog kako, ako vidite da ste zainteresovani, možete učiniti svoj život samo malčice romantičnijim.

Ponekad je za ostvarenje romantizacije života potrebno da se vratite na početak, kući, svom telu, svojim najdragocijijim i najdugotrajnijim odnosima, da se ponovo povežete sa svojim ciljevima i osećajem svrhe. Ponekad je to jednostavno razlog da ustanete iz kreveta i suočite se sa svetom u danima kada biste mnogo radije navukli zavese i vratili se na spavanje. Može vam pomoći da bolje upoznate mesto u kojem živite, odvesti vas do neobičnih lokalnih žitelja koje inače ne biste upoznali. Može biti melem za sve loše vesti koje kao da nas neprekidno zasipaju sa ekrana televizora i telefona, naš sopstveni protest protiv onoga što nam često deluje kao bezočno okrutan i bolan svet. Može biti i izjava o nameri: ako je svet grub, vi ćete u njemu biti meki; vi ćete dodati trenutnom predelu što više dobrote možete, ma koliko to nekim ljudima delovalo uzaludno.

Dakle, zapravo nema pravila. Reči i saveti u ovoj knjizi samo su podsetnik onome ko oseća žudnju za lepšim i priyatnijim životom – životom u kojem se ne morate izvinjavati za trenutke uživanja ili zabave, ili za trud koji ulažete da se osećate romantično, naročito i radosno. To je vodič za svakoga ko se trudio da oseti da zaslužuje trenutke blaženstva, avanture, oduševljenja, mira ili zadovoljstva.

Dok sam istraživala i pisala ovu knjigu o postupcima romantizacije života, uvidela sam da me privlači poezija; a dok sam je čitala, shvatila sam da je već napisano veoma mnogo upravo o tome – o posmatranju običnih delova života i primećivanju koliko je čuda sadržano u njima. Jedna pesma na ovu temu zove se, prilično prikladno, *Ljubav* (*Love*). Napisao ju je Aleks Dimitrov i ima jednostavnu strukturu – prosto spisak stvari koje on voli. Neki zanimljivi primeri sa spiska jesu kolač za doručak, dodatna čaša vina, svako ko ne može da kaže „zbogom“, ljubljenje. Potražite je na *Guglu* i pročitajte je odmah, ako imate nekoliko trenutaka. Ostatak ove stranice može da sačeka.

Pesma *Ljubav*, po mom mišljenju, predstavlja trijumf romantizacije, veličanje svega što je neobično obično i načina na koji svi

Romantizuj svoj život

možemo da vodimo ispunjeniji život u ovom svetu. Dimi-trov ne pokušava da se sakrije od onoga što je u ljudskom životu teško – što se završava, što su ljudi komplikovani, što su veze teške, što je bol učestala, što ima velike nepravde – ali on ipak voli, primećuje, veliča. Nabrojano je preko sto stvari, ali i dalje izgleda kao da je tek zagrebao površinu. Ima tako mnogo toga što se može voleti. Mislim da ova pesma poziva svakog od nas da počnemo da pravimo svoje spiskove, da odvojimo vreme da stanemo, primetimo, obratimo pažnju na svet oko sebe. Šta je na vašem spisku? Šta vi volite na ovom mestu, u ovom životu, u ovom danu?

Mogla bih da nabrojim mnogo pesama sa sličnom temom – *Šta živi čine* (*What the Living Do*) Mari Hau, *Ne-prikidni život* (*The Continuous Life*) Marka Stranda, *Jesenja pesma* (*Fall Song*) Džoj Hardžo, *Ne možeš imati baš sve* (*You Can't Have It All*) Barbare Ras i *Leto u malom gradu* (*Summer in a Small Town*) Tonija Hoglanda, koja se završava stihom: „Sad. Ukradi zadovoljstvo.“

Eto šta radimo kada radimo na romantizaciji. Mi se, bez oklevanja, bacamo u dane sopstvenog života. Krademo zadovoljstvo, upoznajemo svoje telo, svoj um, svoje srce i svoje vreme na zemlji na nov i dublji način. Mekši, slađi i

hrabriji način. Učtivo se ne slažemo sa široko prihvaćenim uverenjem da su lepota i spontanost namenjeni samo određenim ljudima koji vode određeni način života – mladima, bogatima, srećnima i odabranima. Umesto toga, biramo sebe, ponovo i ponovo, kažemo *da*, kažemo *sad*, kažemo da ova tiha lepota i ovo osećanje pripadanja jesu i naši. Učimo kako da budemo otvoreniji za iskustva i eksperimente, da nam bude potpuno dozvoljeno da budemo gde god želimo i ko god želimo da jesmo. To je pokoravanje čulima umesto razumu; to je pružanje sebi svega onoga što smo čekali da dobijemo od drugih.

Takav život mi je pomogao da se vratim svetu onda kada sam najviše želela da ga napustim, i to je ono što me drži ovde i sada, sa obe noge na zemlji, otvorenih očiju, dok gledam ne samo ono što je tu već i ono što bi moglo biti – samo ako nastavim dalje, nastavim da pokušavam, nastavim da slikam življim bojama na platnu ovog života. To nije moj pokušaj da pobegnem od mesta na kojem se nalazim, već da ga učinim boljim, jarkijim, lepšim. Za nekoga to može izgledati kao radikalna promena, potpuni preokret načina života i njegova zamena nečim drugim. Za druge, to će biti novi umni sklop, nešto o čemu treba razmišljati ponovo i